

ny

värld i bild

TIDSKRIFT FÖR
MORALISK
UPPRUSTNING

NR **12** 1975

**TIDSKRIFT FÖR
MORALISK UPPRUSTNING**

Utkommer en gång i månaden

Utgives av IDÉ och KULTUR
Sveavägen 34 6 tr
111 34 Stockholm
Tel 08/10 34 56

Nr 12—1975

I redaktionen
Finn Harald Wetterfors
Jan Franzon
Gunnar Wieselgren
Lennart Sjögren ansv utg

Nordiska medarbetare
Einar Engebretsen och
Eva Riise Hanssen Norge
Keld Jørgensen Danmark

PRENUMERATIONSPRIS
per kalenderår (12 nummer)

Sverige kr 30 -
Postgiro 70 61 90 - 6

Finland mk 25 -
Postgiro 11 20 95 Helsingfors

Lösnummerpris kr 2 50 mk 2

© NY VARLD I BILD

Tryck Br Tengs Oslo

Prenumerera
på

Ny Varld i Bild

Postgiro 70 61 90-6

Omslagsbilden

En ledgargestalt från kvinnoaret, June Chabaku från Sydafrika Talar i Caux

Världsförnyare

Må Kristusbarnet skanka oss en ny installning till vårt liv denna jul, och må han öppna portarna till den nya värld, som statsman och gemene man langtar efter. Vi behöver få en fyrdimensional livsåskådning — en gåva från Gud — som kan lysa upp vårt mörker och snabbt ge oss en lösning på våra problem.

Vise man kom från fjarran lander, ledda av en stjärna, den första julen. Må var och en av oss, vagledda av ljuskenet från en fjarran ort, kunna ge hela mänskligheten en dyrbar gåva, en gåva mer valkommen än någon jordisk be-loning!

Provningar och vedermodor är den eld, i vilken profeter hardas. Må vi ha mod att ta emot gåvan av en sådan fyr-dimensionell livssyn, för vilken Gud har förberett oss genom att ge oss en sinnets enhet, så att vi kan bli världsförnyare.

Oss är given den eviga enheten att, ledda av en stjärna, ge var man och statsman i gåva en ny värld.

Frank Buchman

På drift mot kaos

«I EN TID när många tankande människor känner att vi är på glid mot kaos» har den anglikanska kyrkans framsta ledare, arkebiskopen av Canterbury dr Coggan, riktat ett upprop till det brittiska folket om en andlig och moralisk upprustning

— Jag vill ge nytt mod till de många människor i Storbritannien som önskar ett bättre land och som sorjer över den låga nivå vi har sjunkit ner till. Denna enormt stora grupp av människor har ingen talesman. Det är extremisterna som får publicitet, och ofta tar de hem spelet. Vad jag vill är att starka denna stora grupp av ansvarsmedvetna människor.

— Många människor har insett att en materialistisk lösning inte alls löser problemen, sade dr Coggan vid en presskonferens i arkebiskopsresidenset i London i samband med lanserandet av kampanjen.

Arkebiskopen förklarade att han själv och hans kollega arkebiskopen av York upplevt situationen så brännande att de inte ansett sig ha tid att konsultera andra kyrkoledare, men att de var övertygade om att de kunde rakna med stöd från dem i sin stravan att «lyfta den nationella debatten till ett moraliskt plan».

— Sanningen är att vi i Storbritannien har förlorat ankarfastet. Vi är på drift. Det var en gemensam fiende som under två världskrig drev oss samman till gemensamt handlande.

I dag står en annan fiende vid dorren, och alltför många av oss håller tyst, sade dr Coggan vid presskonferensen, enligt referatet på första sidan i london-tidningen Times.

— En del av vårt problem i dag är att vi tror att den enskilda människan är maktlös. Det är en lögn. Varje man och kvinna betyder något. Din valsedel har betydelse. Dina ord har betydelse. Varendan man och kvinna behövs om vi inte ska driva mot kaos, sade dr Coggan.

— Renodlad materialism fungerar inte. Vi måste ändra vår inställning till pengar, till materiella ting, till maskiner. De är nyttiga som tjänare men förnedrande som herrar. Det avgörande är vilken sorts människor som har hand om dessa ting och vilken livsinställning de har.

— Uppoffring är inte något populärt ord, och disciplin är det ännu mindre. Men utan en kansla av ansvar i hjärtat av vårt samhälle kan vi gå under.

— Den enda trosbekännelse som fungerar är denna. Först Gud, sedan våra medmänniskor, sist jag själv. Detta var vad Kristus levde och lärde, sade dr Coggan. Han hoppades att mindre grupper av människor skulle samlas för att diskutera de frågor som aktualiserats i det herdebrev han utfärdat tillsammans med arkebiskopen av York. Det lastes i alla anglikanska kyrkor och följdes upp i en

serie radio- och TV-program.

Dr Coggan uppmanade människor att skriva till honom och ge sina svar på frågorna «Vad för slags samhälle vill vi ha?» och «Vilket slags människa måste vi vara om vi skall kunna skapa detta samhälle?» Han fick omedelbart omkring 2500 brev.

Inte ovantat har arkebiskoparnas upprop till det brittiska folket också väckt kritik i pressen. I ett gensvar förklarade dr Coggan i Sunday Times «Det är på uppmaning jag gör denna appell just nu. Under de senaste månaderna har det över hela Storbritannien växt fram en medvetenhet om att vi är på drift mot kaos därför att vi har försummat den moraliska och andliga sidan av livet».

I sitt herdebrev riktar sig arkebiskoparna Coggan och Blanch till «alla kristna människor» med maningen att bedja «ständigt, uthålligt och intelligently för vår nation och att leva den tro vi bekänner att Gud har makten och omsorgen».

I sitt uttalande till pressen betonade dr Coggan att «det basta sättet att komma åt rottorna till ett sunt samhälle är att underminera familjen». — Ge oss starka, lyckliga, disciplinerade familjer, så är vi på väg att bli en stark nation».

En motsvarande kampanj har inletts i Skottland av den presbyterianska, den anglikanska och den romersk-katolska kyrkan.

Bror Jonzon

Tomten på Arlanda

Jultomten stod i ko på Arlanda. Bland så många resenärer var det mycket få som la märke till honom. Han blandade sig med mängden. Och det var just det han ville. Alltsedan oljekrisen för två år sen hade han beslutat sig för att resa kollektivt. Tidigare hade han ju alltid haft sin egen släde och på senare år helikopter. Tank om hans kolleger nere på kontinenten hade en aning om vilka avstånd en svensk jultomt har att klara av! Då skulle de ta av sig topplurvorna i beundran och uppskattning. Så det så.

Och dessutom hade tomten lovat hjälpa sin kollega i Finland. Den finske joulupukki måste ju komma över i god tid för att hinna runt till alla finländska familjer i Sverige. Så

nu behövde han hjälp alldeles i varsta julbrådskan.

— Jag har inte precis *lust* med det här, tänkte tomten när han stod i den sakta framskridande kön. Om jag nu skulle göra vad jag har mest lust med, skulle jag åka hem igen till min mysiga brasa och min sota julgrot. Men julresorna ska skötas, vare sig man är uppåt eller neråt. Man får ta sig själv i paskragen och säga tank nu på alla dessa barn, alla tusentals familjer du ska ge julklappar till! Lagg dina sorger i en gammal sack! (Och förvaxla dem inte med julklappssacken!)

Att det var rörigt på Arlanda kunde ingen förneka. Men det märktes i alla fall en viss avmattning mot förra året. Det fanns inte så många skyltar som

pekade mot Spanien. Och till Skottland var det inte så stora koer på grund av nedsuvningsrisken.

Nu hade det hunnit bli tomstens tur framme vid tullbordet.

— Varsågod och öppna sacken, sa tulltjänstekvinnan som stod där.

Tomten gjorde som han blev tillsagd, fastän han inte gillade att visa fram sina julklappar. Hemlis anda till julafton, det hade barnen bett om. Han hade lovat att inte skvallra.

Hela tullbordet blev fyllt med paket i glada färger. Till Lina från Pelle, god jul — till Åsa från Mormor — allt möjligt sånt stod det på paketerna. Men på ett avlångt paket satte tullkvinnan sitt handskprydd pekfinger.

— Vad ar det dar? ropade hon for att overrosta hogtalarannonseringar och motorbuller Folk omkring tomten blev plotsligt nyfikna Alla tittade på paketet Dar stod det Till KGB från CIA, god jul!

Paketet blev genast beslagtaget Tomten foljde fogligt med till forhorsrummet Nu skulle han forklara hur det hangde ihop Det var nagon som hade stuckit till honom paketet i sista stund Jo, nu mindes han! Det var hans gamle van Carl-Ivar Andersson i Tomtelilla som skickade en julklapp till sin slaktning Karl-Gustaf Bengtsson som just flyttat till Granskoga i Finland Paketet visade sig innehålla två dussin pappersnasdukar och en två!

Men tulltjänstevinnan var inte nojd Hon pekade på annu ett paket, ganska stort, cylinderformat Sprangamne eller något annu varre, kanske? På papperet stod Till partikamrater i Finland Det måste ju undersökas Det visade sig vara ett stadtigt rott julljus Nar tomten tillfrågades vilket parti som avsågs svarade han att han tog parti for alla barn som skulle ha julklappar

Med allt detta krångel i tul-len(alldeles i onodan) blev tomten grundligt forsenad Flyget till Finland hade redan gått och nu fick han vanta i transithallen på nasta flyg Det var packfullt med folk som satt eller stod overallt Det var som om hela varlden var dar, tyckte tomten plotsligt Det skulle han inte ha hunnit marka om han rusat direkt till sitt flyg Nu fick han tid att se sig omkring Dar i hornet på en bank satt en invandrarfamilj med sitt lilla barn Kvinnan holl barnet i famnen och forsokte få det att sluta gråta De tre hade inte så mycket bagage som de flesta

andra Nastan alla hade massor med vaskor och så många paket att de knappt kunde bara dem Vad ar det vi håller på med? tankte tomten Alla dessa grejor som folk koper Det ar som om det blir en psykos Jag tror jag ska borja dela ut julklappar på våren eller hosten i stallet Då blir det kanske lite lugnare och fridfullare till jul, inte minst for mig sjalv

Tvars igenom allt sorlet dånade hogtalarna ut sina meddelanden om flyg till Mallorca, Moskva eller Malmo Dessemellan kom julmusik En något poppig version av «Stilla natt» valde fram — Stilla? tankte Tomten Tank om alla de har människorna kunde bli stilla, bara en minut, mitt i julrushen Tank om han sjalv skulle bli stilla och lugna ner sig efter allt tullbråket? Bara tanken på något sånt, i forening med musiken, hade en lugnande inverkan Han riktigt kande att julfriden strommade in over honom

«Stilla natt, heliga natt » Han tittade igen på invandrarfamiljen Deras julnatt skulle nog inte bli så varst stilla eller helig Men den forsta julfamiljen Josef, Maria och Jesus — var de inte också invandrare, eller var de flyktingar? Tomten visste inte riktigt om han slumrat till eller om han var vaken, men han tyckte det var som ett sken kring den dar familjen Alla i transithallen sjong med i «Stilla natt» Och ratt vad det var såg han en strom av människor som kom från tullingången Var och en la ner något på golvet framfor barnet som nu slutade skrika Det var inte guld — men sedelbuntar Inte rokelse — men rokverk Inte myrra — men parfymflaskor och konjak Alla dessa människor hade tydliga

bestamt sig for att lagga ner framfor honom allt de hade forsockt smuggla

Tullarna såg hapet på genom glasvaggen Nagon sådan våg av arlighet hade de visst aldrig sett forr Om det skulle fortsatta på det viset var det risk for att de blev arbetslosa Men det var val ett senare bekymmer! Nu stamde de också in i «Stilla natt»

Arligheten borjade också nagga Tomtens samvete i kanten Han hade ju atit upp en hel chokladask som han skulle ha haft med till en pojke i Finland

Musiken tystnade och ett nytt meddelande dånade genom hogtalarna Tomten ryckte till Jo, han hade faktiskt sovit Var alltihop en drom? Invandrarfamiljen satt och sag lika overgiven ut som forut Och några arliga smugglare såg han inte till

— Men, tankte Tomten, det hindrar inte att jag ska gå och kopa en chokladask till den finske pojken Och så koper jag en riktigt stor en till invandrarfamiljen Han styrde stegen till kiosken Det skulle nog bli en god jul 1975 i alla fall

Som en följd av denna entusiasm beslut kvinnorna vid senare moten att ordna seminarier under ledning av framstående kvinnor från alla rasgrupperna och särskilt inbjöds vanliga enkla kvinnor att ta del i beslutsfattande träningsgrupper Alltför länge har andra fattat beslut för dessa kvinnors rakning, därför att de saknar formell utbildning Manga människor har glomt att intelligens inte nödvändigtvis hör ihop med skolresultat

En utbildning

Vi startade kvinnokommitteer för att ta hand om seminarierna Vid den tiden visste vi inte att vi två som valts till ordförande och sekreterare i kampanjen skulle vara i frammande land när seminarierna startade Men vi hade överlämnat tillräckligt initiativ så att de kunde skota sig själva Det första seminariet hölls den 9 augusti när vi var i Caux i Schweiz Där fick vi telex hemifrån med den korta texten «Seminariet stor framgång men vi saknade er»

Var gladje var att kvinnor av alla raser astadkom och delade denna framgång Jag är inte istånd att uttala mig om de olika kvinnoorganisationernas mål eftersom de varierar till sina stadgar, men de kom alla överens om de tre stegen «utveckling, jämlikhet och fred» i nu namnd ordning Det var därför pressen omtalade seminarierna som en utbildning

När det galler mitt besök i Caux är jag övervaldigad av att folk från jordens alla horn, av så många kulturer, språk, miljöer och religioner, lyckligen kan motas i detta schweiziska

For oss kvinnor i Sydafrika var år 1975 början till en ny epok, säger June Chabaku

Mecka för att dryfta världens problem och även finna en lösning på dem Många av oss har sett effektiva resultat av inspirationen och träningen i Caux där man och kvinnor har ställt till rätta det som varit fel i deras egna liv och sedan på samma sätt tagit ansvar för sina länder och världsdelar

Vi har ofta lurats att tro att ändringar i samhällets struktur skulle bota allt det onda Men vi ser hur maktkamp, mord och korruption ökar därför att

manniskan inte sett det enkla faktum i ögonen att bara förändrade människor kan förändra samhället och ge det stabilitet Om du inte förändrar ditt liv enligt absoluta moraliska normer om ärlighet, renhet, o-själviskhet och kärlek, hur kan du då bemöta korruption i andra? Detta är det avgörande beslutet i vår tid Vi måste ta itu med människors moraliska problem i denna värld där de rika nu blir rikare och de fattiga fattigare

Kvinnor i Sydafrika

börjar samarbeta över rasgränserna

June Chabaku, ungdomsledare och teaterproducent från Johannesburg i Sydafrika, deltog i arets sommarkonferens i Caux Under ar 1975 har hon också innehaft posten som president för «Internationella kvinnoarets» centralkommitté i Sydafrika. Den schweiziska dagstidningen «Der Bund» har intervjuat henne i egenskap av ledare för ett mycket ovanligt samarbete mellan olika kvinno-grupper. Vi återger här delar av denna intervju.

Vi beslut att vårt tema för det internationella kvinnoåret skulle galla familjen, eftersom både man, kvinnor och barn hör dit. Och vi gick ut för att sälja var ide. Vi sande ut över 500 inbjudningar till kvinnoorganisationer i alla rasgrupper och andra sammanslutningar, lokala, nationella och internationella. Sedan försökte vi samla representanter från alla dessa grupper till en en-timmestraf för att samtala om vårt tema.

Vi hoppades att mellan 50 och 100 kvinnor skulle komma

— För oss var år 1975 början till en ny epok då kvinnor kommer att fritt och öppet samarbeta med man (och definitivt inte i konkurrens) för att bidra till skapandet av ett lyckligt samhälle för alla. Det har varit

ett år av självrensningen för både man och kvinnor så att kvinnorna ges tillfälle att göra större insatser för sitt land än förut.

En ny epok

Det är början till en epok av förändring. En förändring från att kräva mer och mer av samhället till den mycket intressanta rollen att ge ut sig själv på bästa sätt, sin tid, sin energi och sina tillgångar till andras förmån. Allt för många av oss har samlat på oss bekvämligheter och lyx utan att någonsin säga «nu är det nog». Och trots alla dessa bekvämligheter är aktenskapen osakrader och familjerna splittrade.

Men intresset var långt utöver våra beräkningar och 250 kom. Press och radio från olika språkgrupper gav oss ett entusiastiskt gensvar. Den inflytelserika tidningen «Star» textskickade till en enda session inte mindre än sex kvinnliga journalister. Vid mötet valdes min vän Linda Myeza till kommitténs sekreterare och jag till dess president, båda enhälligt. Många punkter i allt detta var anmärkningsvärda.

Fem punkter

1) I Sydafrika som är bekant för rasdiskriminering samlades nu kvinnor av alla raser i entusiasm och enighet.

2) Kvinnor av alla raser valde enhälligt två svarta kvinnor att leda dem.

3) Sydafrikanska kvinnor använde för en gangs skull sina hjärnor till att finna sådant som forenar dem som kvinnor och inte sådant som skiljer dem.

4) Det var en dag då man upptäckte hur mycket kvinnor har gemensamt och hur mycket ansvar de tillsammans och jämlikt kunde ta för alla kvinnors behov.

5) De svarta kvinnorna med större handikapp än alla de andra gruppernas kvinnor såg plötsligt att de istället för att sitta nedslagna och vanta på hjälp hade möjligheter att bidra till alla kvinnors bättre villkor, samtidigt som mer privilegierade kvinnor förbättrar villkoren för de svarta.

Som en följd av denna entusiasm beslut kvinnorna vid senare moten att ordna seminarier under ledning av framstående kvinnor från alla rasgrupperna och särskilt inbjöds vanliga enkla kvinnor att ta del i beslutsfattande träningsgrupper Alltför länge har andra fattat beslut för dessa kvinnors räkning, därför att de saknar formell utbildning Många människor har glömt att intelligens inte nödvändigtvis hör ihop med skolresultat

En utbildning

Vi startade kvinnokommitteer för att ta hand om seminarierna Vid den tiden visste vi inte att vi två som valts till ordförande och sekreterare i kampanjen skulle vara i frammande land när seminarierna startade Men vi hade överlämnat tillräckligt initiativ så att de kunde sköta sig själva Det första seminariet hölls den 9 augusti när vi var i Caux i Schweiz Där fick vi telex hemifrån med den korta texten «Seminariet stor framgång men vi saknade er»

Vår glädje var att kvinnor av alla raser astadkom och delade denna framgång Jag är inte istånd att uttala mig om de olika kvinnoorganisationernas mål eftersom de varierar till sina stadgar, men de kom alla överens om de tre stegen «utveckling, jämlikhet och fred» i nu namnd ordning Det var därför pressen omtalade seminarierna som en utbildning

När det galler mitt besök i Caux är jag övervaldigad av att folk från jordens alla horn, av så många kulturer, språk, miljöer och religioner, lyckligen kan motas i detta schweiziska

For oss kvinnor i Sydafrika var år 1975 början till en ny epok, säger June Chabaku

Mecka för att dryfta världens problem och även finna en lösning på dem Många av oss har sett effektiva resultat av inspirationen och träningen i Caux där man och kvinnor har ställt till rätta det som varit fel i deras egna liv och sedan på samma sätt tagit ansvar för sina länder och världsdelar

Vi har ofta lurats att tro att ändringar i samhällets struktur skulle bota allt det onda Men vi ser hur maktkamp, mord och korruption ökar därför att

manniskan inte sett det enkla faktum i ogonen att bara förändrade människor kan förändra samhället och ge det stabilitet Om du inte förändrar ditt liv enligt absoluta moraliska normer om ärlighet, enhet, o-själviskhet och kärlek, hur kan du då bemöta korruption i andra? Detta är det avgörande beslutet i vår tid Vi måste ta itu med människors moraliska problem i denna värld där de rika nu blir rikare och de fattiga fattigare

Joachim, Maria, Margit och Olle Soderlind

jobbet om kvallarna och fick hora om Margits kamp med den lille vilden

Margit Det ar inte naturligt for mig att bli arg och visa det. Nu drevs jag till vrede gång på gång och måste satta granser for Joachim's utbrott. Olle grep också in med hårdhandskarna. Vi hade ofta skuldkanslor efterat, men det underliga var att pojken inte tycktes reagera negativt utan blev lugnare. Strangheten var också en kontakt. Och nar han skrek om natterna satt jag vid hans sang och holl hans hand tills han somnade.

Olle Att borja skolan blev problematiskt for Joachim. I en vanlig klass satt han forst tyst i två manader, borjade sedan bli storande, kunde inte koncentrera sig och fick snart lamna klassen for gott. En forstående lärarinna i en sk obklass sa åt oss att han sakert behovde minst tre år for att vanja sig vid sin nya tillvaro. Liksom den

fysiska fodelsen måste också den sjalsliga fodelsen ske genom en annan manniska. Någon vuxen måste folja honom hela tiden. Och sakta borjade Joachim gora sina iakttagelser och upplevelser genom Margit och mig.

Margit I den sarskola han nu går arbetar han numera lugnt och klarar sig bra. Egentligen ar han bast i form i skolan dar han inte har kravande kanslobindningar till någon.

Olle Så småningom blev hans kansloviv mer balanserat. Det ar roligt att marka hur angelagen han ar att allt ar forsonat och gott mellan honom och oss innan han somnar på kvallen och går till skolan på morron.

Margit Efter ett par år sa Joachim en dag att han ville ha syskon, och vi borjade tillsammans be till Gud om detta. Nar jag varit gravid några manader invigde jag Joachim i nyheten. Han kande sig delaktig i bone-

svaret och darfor också sedan lange delaktig i lillasyster nar hon kom. Darmed slapp han konkurrenskanslan.

Olle Margit forlostes med kejsarsnitt och jag var den forste som fick veta att vår nyfodda efterlangtade Maria var mongoloid. Jag var också den som måste beratta for Joachim att allt inte var val med lillasyster. Han gick ut och tjot sin fortvivlan. Men nar han sedan fick se henne konstaterade han lugnt och glatt: Hon ar ju så sot!

Margit Olle var den som berättade nyheten for mig också nar jag vaknade upp ur narkosen. Allting blev svart och tyst i mig. Jag hade sett många mongoloida barn och kant bara beklagande. I två dygn kampade jag med hopplosheten. Men sedan skedde som ett under i mig, sa att Gud lyfte undan allt det svåra och gav mig evighetsperspektiv på allas våra liv. Det var en valdig befrielse. Det nya barnet var fott for att fora oss och andra manniskor narmare Gud.

Sedan dess har jag aldrig kant vare sig bitterhet eller ledsnad. Lakarna lovade att skicka lugnande tabletter med mig hem, men jag behovde inga. Vi hade ett nytt barn, det var ingen tragedi, bara en gåva. Under de hopplosa dagarna hade jag frågat mig om man kunde ge ett avvikande barn det vackra namnet Maria, som vi tankt ut på forhand. Nu blev det naturligt. Maria som var mor åt Jesus stod ju honom narmare an andra. En sån har liten gor det nog också. Påsken efter hennes fodelse fick jag klart for mig att vi aldrig behover fraga nagot «varfor». Det enda viktiga ar att Gud segrar i mitt och Olles hjarta.

Forts sid 14

Våga vara föräldrar

Somliga barn behöver annu mer omsorg än andra barn. Somliga föräldrar blir därför i högre grad föräldrar än andra. Deras erfarenheter kan leda till en djupare människokännedom och mognad som vi alla behöver ta del av. Det är därför NViB önskar presentera familjen Söderlind. Olle, veterinärmedicin doktor och Margit, sjukskoterska, med två barn, en son på 12 år, som går i sarskola, och en dotter på 4 år, som är mongoloid.

De har aldrig isolerat sig för barnens skull, säger de. De har varit öppna för all den insyn och den hjälp de kunnat få både från experter och andra erfarna. När de efter sex års aktenskap annu var barnlösa sökte de ett barn att adoptera. De kom i förbindelse med en pastor, som tidigare förmedlat adoptivbarn till Sverige från barnhem i Tyskland. Han visste om en sexårig pojke därefter som varit på barnhem från födseln och enligt uppgift var försenad i utvecklingen.

Margit: Jag har alltid varit intresserad av lite ovanliga barn. Visst insåg vi att svårigheter kunde komma men vi blev båda förvissade om att här var barnet vi vant på och bett om. När vi bestämde oss att ta Joachim till oss hade vi inte ens sett honom. Man väljer ju inte egna barn heller. Det galler att ta vad Gud ger. Efter en tid fick vi hämta honom hos pastorn i Vetlanda.

Han låg och sov när vi kom, mycket sot. Jag såg på denna nya varelse som om jag just fött honom, fast han redan var sex år. Innan han somnade lär han ha varit i spänd förväntan på en utlovad present som kallas «pappa och mamma». Han hade aldrig hört om såna saker och trodde nog det var ett paket. Men när han vaknade tog han min hand och ville inte släppa den.

Olle: Vi för senare till barnhemmet i Tyskland för att ta reda på mer om detta barn som aldrig vetat om några föräldrar. Barnhemmet var torftigt med stora sovsalar och rader av sängar efter de kala väggarna. Varje barn hade sina små tillhörigheter, några kladesplagg och kanske en bok eller leksak, samlade i en hög bredvid sängen. De vistades mest i sängen, som var deras enda hem. Personalen var starkt underbemannad och hann inte ägna sig mycket åt individerna.

Margit: En sån där hogvidsäng ville Joachim ha hos oss också, tillsammans med ytterjackan och tandborsten skulle ligga där. Det tog honom lång tid att förstå att hans saker kunde spridas över ett helt hem där han fick röra sig fritt.

Olle: En psykolog som undersökte Joachim har hos oss häpnat att pojken inte kunde leka, inte rita. Men han kunde stå långa stunder och bara tänka och slacka en taklampa, för sådant hade han aldrig fått göra förut. Det fanns stora vita fläckar i hans utveckling, han reagerade i allt som ett småbarn. Ofta jagade han upp sig till hysteri, slog andra barn, provade vårt tålmod till det yttersta.

Har man aldrig levt riktigt nära någon människa från början av sitt liv vet man inte hur man narmar sig andra och den osakerheten tar sig ofta uttryck i aggressivitet. Jag kom hem från

Trons verklighet

Av Michael Herwig

HARSKARNA I KREML kaner mycket mera oro för ett genombrott av kristen tro än för amerikanska atombomber

Och tron är kanske den enda makt — i varje fall långt mer än alla vetenskapliga forskningsprogram och ekonomiska åtgärder — som skulle kunna ge ett nytt framtidsmal för vår västerländska värld, till det ytterre så fri men inifrån så underminerad

Men tron är inte något som man äger en gång för alla. Den är som en liten planta som man varje dag måste ge nya växtmöjligheter

Varje morgon, när vi stiger upp, måste vi fatta ett trosavgorande. Det är om vi gör detta — eller inte gör det — som bestämmer hur varje dag kommer att bli

I trosfrågor finns det inga experter. Här måste vi alla lära oss själva dag för dag. Och vi måste hjälpa varandra

Jag studerade teologi men hade ingen verklig erfarenhet av tro. Fylld av bekymmer för framtiden kunde jag mig beredd att betala vilket pris som helst om jag bara kunde finna Gud. En dag bad jag: «Gud, vem du är, så tala till mig. Visa mig vad som i mitt liv inte har varit efter din plan, och vad du vill med mig i framtiden.»

Jag tog fram papper och penna. Och Gud talade. Först på ett rätt pinsamt sätt — om allt det i mitt liv som inte varit som det skulle vara. Men för första gången upplevde jag en kraft

inom mig som var större än jag själv, och ett system i mitt tänkande. Och trots allt det pinsamma blev jag mycket glad

Sedan gjorde jag en ny erfarenhet genom samma kanal i mitt samvete, genom vilken Gud talade till mig om dessa obehagliga ting, kom därefter klara, positiva tankar. Ta itu med dina studier på nytt, tank igen-

om den och den frågan, ha omsorg om den och den människan osv

Detta har allt sedan dess varit mig till hjälp. Och det kan vara en hjälp för varje människa. Om vi är oklara kan vi börja med att rensa ledningen till dess att vi kommer till klara tankar

Sedan fem år arbetar jag heltid med Moralisk upprustning. Jag får ingen betalning. Tvärtom är det min övertygelse att

jag varje dag har i Caux skall bidra med någonting

Den erfarenheten att Gud har försörjt mig på olika och underbara sätt är en fast grundval i mitt liv. Mycket kan man i svåra tider sätta i fråga. Men detta elementära står fast: Guds underbara omsorg

När jag själv är i inre nod, skickar Gud människor i min väg som är i trängande behov av min hjälp och omsorg

När jag en gång — och detta är inte något enstaka exempel — hade begått ett stort fel och kunde mig mycket nedslagen, fick jag ett helt överraskande besök. Det var nästan som om Gud hade slagit mig på axeln och sagt: «Nu har du varit ledsen länge nog. Nu ska du bry dig om andra. Du ska bli använd.» Den erfarenheten av Guds närhet är en av de dyrbaraste erfarenheterna i mitt liv som jag inte ville byta bort mot någonting i världen

Tron är inte någon stor ansträngning. Den strömmar alltid in i mitt hjärta när jag har gjort det tomt på allt annat. «Inte ens Gud kan fylla hjärtat på dem som redan är fyllda.»

Detta är motsatsen till vad jag och vi alla räknar med. Vi vill vara begåvade, alskade, rika på inre och yttre tillgångar. Men den som är övertygad om sin egen förmåga och själv tror sig veta allt, han måste också vanta förgaves på Guds vishet och kraft — hur bittert det än är, ty ofta kostar det oss de bästa åren i vårt liv och ruinerar våra länder

En del människor är så medvetna om sin begavning och intelligens att Gud inte kan använda dem för sin plan. Vi gör ofta de gåvor vi har fått till självandamal. Vi tillber dem — och Gud drar sig tillbaka

Har du medvetandet om den

I DET INRE av Vasterbotten ar man van vid stora avstånd Mil efter mil gar vagarna genom storskogen och till byarna uppåt odlingsgransen I det vaglag som november kan bjuda på hade somliga familjer rest åtta eller nio mil for att vara med om en sarskild handelse i Sor-sele

Det hade kommit en lapp i brevlådan i veckan syskonen Holmgren inbjuder till Åbackakvall på Alvgården Nu stod borden dukade med blommor och ljus och gästerna började anlanda en halvtimme fore ut-satt tid Snart visade det sig

Gunda Sjogren signerar boken

Åbackakväll i Sorsele

att de femtio platserna inte alls skulle racka till Mer an dub-belt så många kom Man fick använda alla utrymmen och sat-ta till extra bord Stamningen steg, och vid tårtan var det en av gästerna som tyckte det var «som en brollopsfest»

Over ett tavelstall hade man hangt en vacker hemvaad filt Den var gjord av mor Signe Holmgren sjalv Och dar stod nu sjalva anledningen till fes-

ten utstalld den nyutkomna bo-ken «Åbacka» av Gunda Sjogren, fodd Holmgren

Gunda började med att fråga hur många av de narvarande utom hon sjalv som var fodd i Åbacka Fjorton personer rackte upp handen Några av de aldsta medlemmarna i slakten hade infunnit sig, både från fars och mors sida

Så berättade Gunda om hur boken kommit till En gång i

Amerika hade hon börjat berata om sitt hem, om de vitskura-de golven, tras mattorna och ut-dragssoffan «Nar jag fick se 70 ungdomar sita som tanda ljus på golvet och hora på, så forstod jag att Åbacka kunde ha något att ge varlden »

Efter en svår sjukdom i New York, då hon fått livet tillbaka stod det klart for henne att hon verkligen måste beratta Så kom också tillfallet då en god van erbjod sig att lyssna och skriva ner Arbetet fortsatte genom flera ar och materialet vaxte «Var forhoppning med den har boken,» tillade Gerd Jonzon som arbetat tillsammans med Gunda Sjogren, «har också varit att den som råkar få den i sin hand ska kunna att det finns en mening i livet »

Flera gamla fotografier, samt pennteckningar i boken som gjorts av aldste bror Gunnar, visades på bildskarm i forstoring Folk kommenterade igenkännande och påmunde sig handlinger i bygdens historia Gunda laste ett kapitel ur boken, och åhorarna gav sarskilt gensvar, da det egna målet kom fram i berättelsen

egna formågan en illusion For våra egna små mål kan vi sakert nå framgång Vi kan gora karriar, samla pengar, skriva boker osv Men for de verkliga uppgifterna i denna varld ar vi odugliga exempelvis for att ge vårt land en ny tro och en ny bestamelse, for att overvinna fordornarna, fruktan och bitterheten i sodra Afrika — ja for att bota en enda manniska, som kanske sitter med oss vid samma bord, från hans bitterhet och sårade kanslor

Har ar de absoluta moraliska

normerna en stor hjalp De hjalper oss att komma bort från illusionerna om oss sjalva innan vi har forlorat de basta aren av vårt liv Vi blir odmjuka genom att lyssna på Gud, och Guds kraft och hans gladje strommar in i vårt liv Paulus formulerade det så «Nar jag ar svag, då ar jag stark» Den som inte lyssnar på Gud forfejar sitt liv och blir en del av problemen i sitt land Den som lyssnar på Gud finner det verkliga livet och bidrar till att losa problemen i varlden

E KORREN

Text och musik Per Olsson

Vi har al - la hort om ek-or-ren som sam-la-de sitt bo fullt av
 not-ter, fullt av not-ter Medan grannen svält bred-
 vid och levde u-tan frid och ro up - på rot-ter, up-pa
 rot-ter Men allt det där det hör till en for-gång-en
 tid, nu har jag hort nå't nytt av gran-nen strax bred-
 vid Den gam-la ek - orr - en var fylld av gnåt och
 gnall, han lev-de i en tid som var in - dus - tri -
 ell, men ti - den är en an - nan nu den kra - ver
 mer, den kra-ver in - te en-dast att man gran - nen
 ger ut - av sin not-rann - son, att han ej mer är
 tard, den kra-ver in - ve - ste - ring för en helt ny
 värld! Sa ek-orren har bred - vid och han är val - digt lard

a-4

Copyright Per Olsson

MUSIKALEN RIDE! RIDE!

blir det första skådespel som det nybildade bolaget Aldersgate Productions tar på turne över hela Storbritannien Musikalen bygger på handlinger i John Wesleys liv Hittills har bolaget kontrakt med elva landsortsteatrar Tillsammans kan dessa ge plats åt 150 000 besökande under turnen, som pågår under tre månader från mars till maj 1976 Till London kommer skådespelet den 20 maj där det uppföres minst sju veckor på Westminster Theatre

«Det måste vara något av ett rekord i teatervärlden när platsbeställningarna börjar nio månader före premiären och tolv innan man utsett regissör och skådespelare Men det är vad som hänt,» säger Leslie Marsh, som själv spelat Wesley i en tidigare uppsättning av Ride! Ride!

SWAHILI-UPPLAGAN

av den Svart-Vita boken har nu utkommit Den utges av East African Literature Bureau som är en gemensam organisation för Kenya, Tanzania och Uganda För översättningen svarar rektor Benjamin S Wegesa Hittills har denna svart-vita handbok utkommit i 485 000 exemplar på 21 språk

JAG TRODDE BELFASTS VÅLDSMETODER

var enda sättet att få den vite mannen att lyssna till oss svarta sade pastor Kanodereka från metodistkyrkan i Harare afrikanska stadsdel när han ledde en gudstjänst i Salisburys största metodistkyrka De svarta och de vita församlingarna hade där en gemensam gudstjänst ledd av båda församlingarnas präster Den afrikanska koren ledde sången

Pastor Kanodereka, som själv suttit i fängelse tre gånger för sin kamp för sitt folk i Rhodesia, sade vidare «Jag lärde mina barn att hata de vita trots att jag predikade om att man skall älska sina fiender Detta har jag nu ställt tillrätta med dem

Genom Moralisk upprustning har jag sett en större vision Gud skapade en värld med många raser Som präst är jag lika ansvarig för de vita som för de svarta i detta land Ve dem som försöker splittra oss på grund av vår olika hudfärg

De människorna bekämpar fel fiender

Över hela världen är det verkliga problemet av moralisk art Vi behöver en grasrotternas moraliska revolution Det är en kamp som inte avgörs av gevär eller mänsklig makt utan av Guds makt genom de människor vars liv har förändrats »

DE 3000 «NOLLOR»

som kom till Oxford sin första termin vid universitetet kanske inte alla hört om Moralisk upprustnings utmaning till vår tid Men många stannade under «Nollornas marknad» vid ett bestämt bord Mellan femkamparnas affischer och de walesiska nationalisternas fanns nämligen en stående fotografisk utställning under slagordet — «En revolution för alla människor överallt»

1500 flygblad delades ut där man annonserade ett filmprogram på kvällen och tema för en serie sammankomster varje vecka under terminen Flygbladet som var illustrerat med skamtteckningar ställde frågan Vad är Moralisk upprustning? Hur fungerar den? Vad gör dessa människor i Oxford? Därefter stod det «Moralisk upprustning uppmanar var och en att besvara hat, korruption och exploatering med absolut kärlek, absolut arlighet, absolut renhet och absolut osjälviskhet och ersätta mållosheten med Guds ledning Moralisk upprustning är igång med att omforma detta universitet från en plats där man bara repeterar gamla tankebanor till en plats där ett nytt levnadssätt skapas och exporteras»

DEN HUNDRADE FORESTALLNINGEN AV FILMEN KORSVAG

i Storbritannien ägde nyligen rum i Chalk Den första foreställningen ägde rum i Westminster Theatre Dagarna före foreställningen i Chalk hade den framförts i stadshuset i Anerly, Woolwich och Southborough liksom vid en konferens i Wickham Vid foreställningar i Wickham relaterade biskop Lawrence Woolmer, Portsmouth, filmens budskap till den appell som Englands ärkebiskop nyligen genom massmedia riktat till Englands folk och sade att det är samma budskap som vi upplevt i denna film

Forts från sid 9

Andå visste jag inte då hur mycket gladje vi skulle få av Maria Liksom vi fått av Joachim

Många blev ju fundersamma över vart ode med dessa barn Min syster hade efter Marias fodelse en drom, som hon sedan formulerade i en dikt Jag ville gärna ha den dikten med i den här intervjun

*Du gav mig Gud
en drom om en fagel
med fotterna fastfrusna
i forvinterns isiga vatten
Den tycktes mig dod
men forsiktigt
bryter jag skorpan av is
kring dess fotter
En spröd klingande ton hors
som en hyllning till livet
Varligt varmer jag fageln
i mina hander
andas på den
Den borjar leva*

*Aldrig blir den fageln
som andra
Ingen lusnande flykt
kan den gora
mot Din himmel
Men vi far ge den
av det som ar Du — karlek*

*Kristina Risedahl skrev dikten
Ingeborg Ekman skrev inter-
vjun*

Prenumerera

på

NY VARLD I BILD

Postgiro 70 61 90-6

Artikelförfattaren ar en skotsk student fran Edinburgh Han kommer fran en valborgad famlj och planerade i varas att gora uppehall i sma medicinstudier for att ta ett bra betalt jobb i Quebec i Kanada Han andrade dock sina planer och har de senaste manaderna jobbat som scenarbetare, utan lon Han berättar har varfor

Tidigare, när jag tankte på livet, verkade det vara ett synnerligen oangenamt hav i vilket jag låg och sprattlade Jag hade ingen aning om var jag befann mig och det enda jag kunde gora var att simma runt i cirklar Det stormade ofta på havet och jag forsokte hålla mig över vattenytan Varst var det när morkret kom, då hade jag inte langre sällskap av andra som flöt med mig Jag var helt ensam

Nu och då passerade fartyg De flesta såg mig inte och ifall de gjorde det, ignorerade de mig Jag lyckades ta mig ombord på några av dem, men snart hade jag antingen blivit knuffad över relingen eller hoppat tillbaka i havet darfor att jag var sa desillusionerad över vad jag såg

Det var då Song of Asia fick syn på mig Deras inbjudan att arbeta med dem var forsta tillfallet då någon drog upp mig ur vattnet

Det tog ett tag innan jag vande mig vid manskapet ombord De verkade ha så få fel

och när jag jamforde mig sjalv med dem kande jag mig obehaglig till mods Det var forst när jag borjade jobba med scenarbetarna under dacket som jag sag vad som egentligen pågick Jag markte en frihet, vanskap och omtanke om andra som jag aldrig tidigare sett Men jag såg också att varenda en måste varje dag kampa med sig sjalv, for livet de valt var inte latt

Dar fanns också andra problem Det ofta stormiga havet gjorde att många av oss var sjosjuka eller holl på att trilla overbord Men dar verkade alltid finnas någon som kunde raka ut en hjalpande hand Efter en tid markte jag att jag fått styrka till att hjalpa andra ombord på fartyget, något som tidigare varit omojligt

Det finns tre saker som skiljer det här fartyget från alla andra jag sett

For det forsta Song of Asia har en kurs darfor att det får sina baringar från den inre stamman vilken jag markt ar den basta riktpunkt som finns De andra fartygen bara seglade omkring i storsta allmanhet

For det andra det ar ett fartyg som aldrig kommer att sjunka darfor att den Helige Ande, som ar osankbar, håller det flytande

For det tredje på det här fartyget finns ingen forsta eller andra klass, ingen skillnad mellan manskap och passagerare, inga rasbarriarer Det ar ett fartyg for alla

Laurence Gruer

ACEROLA PLUS

Naturligt C-vitamin

från Acerola Kårsbar, Nypon, Svarta Vinbar och Paprika

Acerola Plus tillverkas i tropikerna Acerola Kårsbar växer i Västindien Frukten är 28 gånger rikare på C-vitamin än apelsin

Redan 1945 lade professor Asenjo fram de vetenskapliga bevisen om fruktens enastående höga C-vitaminhalt

ACEROLA PLUS säljs som tabletter och instantdryck i HALSKOSTAFFARERNA

Goda tuggbara tabletter i förpackningar om 50 st, 100 st, 250 st och 750 stycken C-vitamin-halt 100 mg per tablett Finns även i starkare dosering 300 mg och 500 mg per tablett

Som instantdryck osotad 2000 mg per tesked och sotad 1000 mg per tesked

JUST NU SALJS ACEROLA PLUS om 40 tabletter och 100 tabletter på TREVLIGT PRESENTGLAS
Pris 40 st 8 90 — 100 st 15 70

IMPORT Naturprodukter Storgatan 4 - 703 61 Örebro, tel 019/18 33 60
Även postorder expedieras — om inte Acerola Plus finns på er plats

BÅTPLANER?
Rådfråga
Båt-PONTUS
Goteborgs
Frihamn
Tel. 031-51 07 04

Båt
PONTUS